OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM.
Rok I. Warszawa, sierpień 1927 roku. № 6.

GŁOS Niższych Funkcjonarjuszów i Pracowników Państwowych

Redakcja i Administracja: Warszawa, Nowy-Świat 67.

PRENUMERATA KWARTALNIE — 1 Zł. 50 gr.
KONTO CZEKOWE P. K. O. 67-19.

Cena pojedyńczego n-ru 50 groszy.

PROTOKÓŁ
obrad II-go Walnego Zjazdu Delegatów Związku N. F. P. Rzplitej Polskiej w Warszawie.

Dnia 14 sierpnia 1927 r., o godzinie 11 przed południem, w lokalu Związku, przy ulicy Aleja 3 Maja 9, rozpoczął się dwudniowy Zjazd Delegatów Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej, w którym wzięli udział delegaci Kół Zw. N. F. P. ze wszystkich stron Polski.

Zjazd poprzedziło uroczyste nabożeństwo w kościele XX. Pijarów, w czasie którego podniosłe kazanie wygłosił ks. Wojnar.

Przedstawiciele Rządu:

Z przedstawicieli Rządu na Zjazd przybyli p. p.: z Prezydjum Rady Ministrów, Naczelnik Dr. Kafliński, z Ministerstwa Skarbu, Naczelnik Nadolski, z Ministerstwa Sprawiedliwości, Radca Ministerjalny, E. Borzemski, z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Naczelnik Wydziału, p. Dobrowolski, z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, p. Rychliński i Delegat Ministerstwa Rolnictwa.

Pisma z życzeniami dla pomyślnych obrad Zjazdu nadesłali: Zarząd Główny Związku Urzędników Kolejowych Rzeczypp., Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych, Związek Zawodowy straży leśnej Rzeczyposp. (Oddział Małopolski), Niżsi Funkcjonarjusze Sądowi w Niepołomicach, Koło Zw. N. F. P. w Tarnowie, Koło Zw. N. F. P. w Przeworsku, oraz Koledzy: Gudz i Kostecki z Kołomyi.

Delegaci: M. Piński i W. Tuliszka (Poznań), Łabuzek, Witek, Niesiołowski, Jasiński, Onyszkiewicz i Fliśnik (Kraków), Wesołowski, Żaliński, Piątkowski, Zaworotnik (Lwów), Kuliśkiewicz (Kulparków), Nowicki (Wilno), Bednarz i R. Partykowa (Winniki), Dzilski i Stocki (Toruń), Mannicki (Włodzimierz Wołyński), Wierzbinka (Kłaj), M. Hul (Biała-Bielsko), Bator (Rzeszów), Poszalski (Siedlce), Kubiński (Bydgoszcz), Makola (Sosnowiec), Wolniewicz (Lublin), Rudnicki (Łuck), Cyberniak (Kowel), Biedżycki i Mikusek (Tworki-Pruszków), Siczek, Brzuski, Kliś, Michalski, Szabłowski, Augustyniak, Brzostowski, Konieczny, Czachorowski i Grzegorczyk (Warszawa).

Członkowie Zarządu Głównego: Mucha, Wrzesiński, Pindras, Nowak, Mozgała, Dynakowski, Romański, Domański, Ryfiński, Kucwaj i Poteralski, nadto usprawiedliwili swą nieobecność koledzy: Stańczewski z Drohobycza i Żyła z Przeworska.

Obrady zagaił prezes, A. Mucha, witając w krótkiem lecz serdecznem przemówieniu zgromadzonych, podkreślając zarazem z radością tak liczny udział w Zjeździe kolegów zamiejscowych, którzy zjechali z najdalszych stron Rzeczypospolitej, nie szczędząc trudów i kosztów, by stwierdzić swoim udziałem zainteresowanie się losem najaktualniejszych zagadnień życia niższych pracowników państwowych. Po tem przemówieniu zaproponował na przewodniczącego Zjazdu kol. Pindrasa, na asesorów: kol. Łabuzka i Zimmera, na sekretarza kol. Klisia i Szabłowskiego. (Uchwalono przez aklamację).

Przewodniczący, rozpoczynając obrady, powitał obecnych na Zjeździe przedstawicieli Rządu i delegatów bratnich organizacji; po przyjęciu porządku dziennego i regulaminu obrad, nastąpiły przemówienia powitalne:

W imieniu Ministerstwa Skarbu witał Zjazd p. Naczelnik Nadolski, imieniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych p. Naczelnik Dobrowolski, imieniem Ministerstwa Sprawiedliwości p. Radca Ministerjalny E. Borzemski, imieniem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej p. Rychliński, a imieniem Ministerstwa Rolnictwa, Delegat tego Ministerstwa, następnie przemawiali: przedstawiciel Związku Kolejarzy i Zawodowego Zjednoczenia Polskiego p. Rudkiewicz, przedstawiciel Związku Pocztowców, p. Porczyk, przedstawiciel Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych, Komunalnych i Samorz. województwa Poznańskiego, kolega Piński i p. J. Stanisławski, prezes Związku niższych pracowników Poczt., Telegr. i Telefonów. Kolega Grzegorczyk, jako przewodniczący Koła Warszawskiego, powitał Zjazd i delegatów, przybyłych z prowincji. Imieniem Kół Wojewódzkich przemówienia powitalne wygłosili: Zimmer z Tarnopola, Piątkowski ze Lwowa, Onyszkiewicz z Krakowa, Nowicki z Wilna, Terlecki ze Stanisławowa i Wierzbinka imieniem Straży leśnej.

Protokółu z poprzedniego Walnego Zjazdu nie odczytywano, ponieważ w międzyczasie został on wydrukowany i wszystkim członkom Związku doręczony.

Sprawozdanie z działalności Wydziału Wykonawczego złożył generalny sekretarz, kol. Mozgała, który na wstępie zaznaczył, że ustępujący Zarząd rozpoczął swą działalność rok temu w nader trudnych warunkach, bez zasobów finansowych i przy małej ilości członków, jak na Centralną organizację, mającą wielkie zadania do spełnienia. Wydział Wykonawczy, stając przed Walnym Zgromadzeniem, w celu zaznajomienia członków z wynikami swej całorocznej pracy, ma ułatwione zadanie, przez posiadanie organu zawodowego, w któ-

Baczność! Koledzy Warszawcy. W dniu 11 września b. r. o godz. 10 przed południem odbędzie się Ogólne Zebranie Koła Warszawskiego Związku Niższych Fuukcjonarjuszów Państwowych, w lokalu własnym przy ulicy Aleja 3 Maja Nr. 7/9/11. Z uwagi na ważność spraw będących na porządku dziennym Zebrania, uprasza się wszystkich kolegów o liczne i punktualne przybycie. **Zarząd Koła Warszawskiego Zw. N. F. P. Rz. P.**

rym umieszczano sprawozdania z działalności Zarządu Głównego, co się przez całoroczny okres czasu w Związku działo, w jakiem kierunku i jak pracował Zarząd Główny. A pracował tak, aby, stając dziś przed najwyższem ciałem Związku, mógł przyjęty na siebie obowiązek przedstawić w wynikach dodatnich i ze spokojem oczekiwać zasłużonego absolutorjum.

Przewodnią ideą, która przyświecała członkom Wydziału w ich całorocznej pracy — była myśl o konieczności wspólnej pracy, o zdobycie znośnych warunków bytu dla szerokich rzesz niższych funkcjonarjuszów państwowych, o jaśniejsze jutro i moralne istnienie i o obronę tych praw, które zostały zdobyte ciężką, długoletnią walką i pracą. By módz skutecznie pracować dla dobra członków, trzeba było osiągnąć taki rozwój organizacji, którąby u Władz Centralnych, broniąc swych słusznych postulatów, znalazła zrozumienie wartości tej organizacji, która zjednoczyć może w swem gronie kilkadziesiąt tysięcy członków z pośród najbardziej dzisiaj pokrzywdzonych niższych funkcjonarjuszów i pracowników państwowych.

Cel ten już częściowo został osiągnięty, co stwierdza dzisiejszy liczny udział delegatów na Walnem Zjeździe, który jest niejako wspaniałą manifestacją solidarności tej kategorji pracowników, którzy w harmonijnej zgodzie, bez różnicy na dykasterje, zrozumieli konieczność organizowania się w Związku, który pracuje nad zrealizowaniem postulatów, jakich domaga się cała rzesza niższych funkcjonarjuszów i pracowników państwowych.

Liczny zaś udział przedstawicieli Rządu w drugim Zjeździe, jest dowodem, że organizacja nasza zdobyła już sobie prawo obywatelstwa i jest należycie przez Rząd doceniana.

Podkreślając konieczność stworzenia silnej centralnej organizacji, wystąpił gen. sekretarz przeciw istniejącym małym stowarzyszeniom, które swem martwem istnieniem utrudniają pracę, a tem samem szkodzą swym członkom. Często takie maleńkie stowarzyszenie, nie mające żadnej łączności z wielkiemi organizacjami, wysuwa wręcz przeciwne postulaty, powodując tem chaos i dezorjentację u władz naczelnych.

Zadaniem Wydziału Wykonawczego było zjednoczenie w centralnej organizacji ogółu niższych funkc. państw, nie tylko tych, którzy nigdzie nie należą, lecz również i tych, którzy, należąc do samozwańczych związeczków i stowarzyszeń urzędniczych, osłabiają znaczenie własnej organizacji ze szkodą ogółu, a przedewszystkiem własną. W rozwoju Organizacji uczyniliśmy duży postęp, liczba członków w ubiegłym roku wzrosła w dwójnasób, jesteśmy już najpoważniejszą i najliczniejszą organizacją niższych funkc. państw., a obowiązkiem nowego Wydziału będzie pracę w kierunku organizacyjnym poprowadzić w dalszym ciągu, aż do całkowitego zespolenia pod jednem sztandarem wszystkich niższych pracowników państwowych.

Mówiąc następnie o poczynionych u Rządu krokach w sprawach: uposażeniowych, stabilizacji, zaszeregowania, emerytalnych, rozpatrzył referent kolejno poszczególne sprawy, które Wydział w interesie całych grup a nawet pojedyńczych członków Związku starał się przeprowadzić i które w pewnej mierze zostały przeprowadzone.

Z dodatniem wynikiem zdołaliśmy przeprowadzić akcję o obsadzenie wolnych etatów, uzyskaliśmy zaszeregowanie **b. podurzędników sądowych i starszych woźnych na terenie Małopolski i Śląska Cieszyńskiego do XII i XI grupy płacy.**

W sprawie ubrań służbowych Wydział prowadził akcję w dwóch kierunkach: 1) dostarczenia ubrań wszystkim niższym funkcjonarjuszom państwowym, 2) pokrycia kosztów umundurowania w całości na koszt Skarbu państwa; pierwsze zdołano w większej części urzędów przeprowadzić, druga część, mimo przychylnego stanowiska Rządu, utknęła w Sejmie. Akcję o uregulowanie godzin służbowych i wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, prowadziliśmy na terenie wszystkich Ministerstw, częściowo z wynikami dodatniemi. Sprawy ograniczenia urlopów wypoczynkowych i warunków służbowych **straży więziennej,** poruszaliśmy kilkakrotnie w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz u Ministra Meysztowicza, od którego uzyskaliśmy przyrzeczenie unormowania tych dwóch spraw, zgodnie z zasadami ustawy o państwowej służbie cywilnej. Wystąpienie Wydziału do p. Ministra Skarbu, w sprawie pomijania woźnych skarbowych przy rozdziale remuneracji, odniosło pożądany skutek. W sprawie stabilizacji Wydział Wykonawczy czyni nieustanne starania o ustalenie w służbie państwowej niższych funkcjonarjuszów po dwuletniej służbie prowizorycznej, na skutek tych zabiegów zostały wydane przez Prezydjum Rady Ministrów zarządzenia, dotyczące również stabilizacji IV kategorji funkc. państw. W ciągu ubiegłego roku udało się Wydziałowi **przywrócić wielu zredukowanym etaty** i utrzymać ich w służbie państwowej. Dzięki usilnym zabiegom Wydziału, uzyskaliśmy przywrócenie emerytury dla **państwowych strażników rzecznych.**

Dla **dróżników państwowych** wywalczyliśmy prawo bezpłatnego używania trawy z rowów przy gościńcach państwowych i pewną podwyżkę płac. Uzyskano sprostowanie i wyrównanie zaopatrzenia prowizjonistów fabryki wyrobów tytoniowych w Winnikach, dzięki skutecznej interwencji Wydziału, wstrzymała Generalna Dyrekcja zamierzone redukcje robotników tytoniowych w Winnikach. Do rozpoczętych przez Zarząd Główny akcji należą, jako najważniejsze: rewizja i zasadnicza regulacja płac niższych funkc. i pracowników państwowych, **przywrócenie stopni płac w b. zaborze austrjackiem.** Ustalenie w służbie państwowej **posłańców sądowych** i przyznanie im praw emerytalnych, obrona praw uposażeniowych i emerytalnych pracowników państwowych szpitali i Zakładów Psychjatrycznych. Prace nad zrealizowaniem powyższych postulatów zostały przez obecny Wydział zapoczątkowane, a nowy Zarząd będzie je musiał przy pomocy moralnej i materjalnej ogółu Kolegów i Koleżanek doprowadzić do pomyślnego wyniku.

Zarząd Główny wydał w roku ubiegłym 52.000 egz. pisma zawodowego i 15.000 odezw w sprawach organizacyjnych. Listów wpłynęło do Zarządu Głównego 1.241, wysłano listów 893. Memorjałów do Rządu w sprawach ogólnych wniesiono 21, pism w sprawach pojedyńczych członków wniesiono do Władz centralnych 47, do Władz I instancji 23. Delegacji do Rządu w ciągu roku wysłano 14, nie licząc poszczególnych interwencji w Ministerstwach w sprawach indywidualnych członków Związku.

Akcje prowadzono także na terenie Sejmu i Senatu, szukając poparcia u stronnictw w sprawach: uposażeniowych, ustalenia i emerytalnych.

Kończąc swe sprawozdanie, apelował mówca do zebranych delegatów, aby w ocenie działalności ustępującego Wydziału uwzględnili trudne warunki pracy Związków zawodowych, a w krytyce kierowali się sprawiedliwością i troską o dalszy rozwój Związku. Ustępujący Wydział uczynił wszystko, co było możliwe, aby godnie odpowiedzieć zaufaniu, jakiem go zeszłoroczny Zjazd obdarzył, dlatego oczekuje z czystem sumieniem oceny swej pracy przez ogół Kolegów.

Po pięciominutowej przerwie przystąpiono do sprawozdania Komisji rewizyjnej; kolega Ryfiński zło-

żył sprawozdanie kasowe za czas od 1/VIII. 1926 r. do 31/VII 1927 r., odczytując protokóły przeprowadzonego szkontrum kasy i ksiąg Związku.

Stwierdzając imieneim Komisji rewizyjnej należyty stan kasy i wzorowe prowadzenie ksiąg kasowych.

Bilans Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie,

za czas od dnia 1.VIII. 1926 r. do 31.VII. 1927 r.

Przychód:

Wpisowe	Zł. 1.746,—	
Wkładki	„ 24.803,97	
Statut	„ 442,—	
Fundusz prasowy	„ 203,50	
Subwencje	„ 2 500,—	
Skrypt dłużny p. Perczyńskiego	„ 2.000,—	
Rezerwa na odprawy pośmiertne w Zarządzie Okręgu Lwowskiego	„ 1.000,—	
	Zł. 32.695,47	
Saldo na dzień 31.VII 1927 r. składa się: z rezerwy na odprawy pośmiertne Okręgu Lwowskiego		Zł. 1.000.—
Z gotowizny w P. K. O na dzień 31.VII 1927 r.		„ 769,02
Gotowizną u Skarbnika		„ 524.69
		„ 30.401.76
Razem		Zł. 32.695,47

Rozchód:

Administracja	Zł. 1.411,49	
Wydatki kancelaryjne	„ 505.86	
Płace	„ 5 775,—	
Prasa	„ 4.664,53	
Objazdy	„ 1.077,40	
Administracja Kół i Okr.	„ 5.775,68	
Odprawa pośmiertne	„ 5.900,—	
Składki na C. K. P.	„ 563,—	
Inwentarz	„ 676,50	
Rekonstrukcja lokalu dla Związku	„ 2.872,30	
Obrona prawna	„ 130,—	
Rezerwa na odprawy pośmiertne w Zarządzie Okr. Lwowskiego	„ 1.000,—	
Zapomogi	„ 50,—	30.401,76
Saldo na dzień 31.VII 1927 r.		2.293,71
Razem		Zł. 32.695,47

Nad sprawozdaniem ogólnem całorocznej działalności Zarządu Głównego zabierali głos koledy: Brzuski, Zimmer, Łabuzek, Wesołowski, Siczek, Grzegorczyk i Dzilski. W przemówieniach podnoszono nie tylko dodatnie strony działalności Zarządu lecz poruszono również słabe momenty działalności Związku, z czego Zarząd Główny będzie musiał na przyszłość wyciągnąć odpowiednie konsekwencje.

Na wszystkie zapytania i zarzuty odpowiadali gen. sekretarz Mozgała i prezes Mucha:

Kolega Fliśnik (Kraków), stwierdzając dodatni wynik całorocznej pracy Zarządu Głównego, stawia wniosek udzielenia absolutorjum Zarządowi Głównemu. Wniosek został jednogłośnie przyjęty.

Przewodniczący zarządził wybór Komisji postulatowej i organizacyjno-finansowej; zostali wybrani: przewodniczącym Komisji postulatowej kolega Wesołowski, referentem kolega Onyszkiewicz; w Komisji organizacyjno - finansowej, przewodniczącym kolega Łabuzek, referentem kolega Mozgała.

Na tem zakończono plenarne obrady pierwszego dnia Zjazdu.

Po przerwie obiadowej rozpoczęły swe prace Komisje, obradując pierwszego dnia do 12 w nocy, a następnego od 9 do 11 przed południem.

II-gi dzień Zjazdu.

Obrady przy udziale sześciu przedstawicieli Rządu rozpoczęły się o godz. 11½ przed południem. Przystąpiono do obrad nad wnioskami Komisji. Pierwszy przemawiał, jako referent Komisji postulatowej, kol. Onyszkiewicz, referując poszczególne punkty rezolucji Zjazdu. Starannie opracowany i głęboko ujęty referat kol. Onyszkiewicza, któremu z uwagą przysłuchiwali się delegaci Rządu, wywarł na obecnych jak najdodatniejsze wrażenie, czego wyrazem było jednogłośne przyjęcie zaproponowanej rezolucji, którą podajemy przy końcu sprawozdania.

W dyskusji, jaka się wywiązała przy sprawozdaniu Komisji, zabierali głos: kol. **Piątkowski,** który w wymownych słowach skreślił obecną nędzę niższych funkc. państw., a przedstawiwszy na podstawie faktów i cyfr, pokrzywdzenie w stopniach płac starszych latami służby kolegów, w szczególności na terenie Małopolski, apelował do obecnych na sali przedstawicieli Rządu, aby wyjednali u swych Władz naprawienie krzywdy, jaką wyrządzono niższym funkc. państw. przy zaszeregowaniu do stopni płac.

Kol. **Nowicki** mówił o przeciążeniu pracą w szkolnictwie, ubraniach służbowych, których funkc. szkolnictwa od szeregu lat nie otrzymują.

Kol. **Fliśnik** stawia wniosek w sprawie przyznania etatów i stabilizacji pracowników kontraktowych, którym odebrano etaty, przenosząc ich na kontrakt.

Kolega **Witek** mówił o zaszeregowaniu do grup płac woźnych sądowych, podwyższeniu djet sądowym organom wykonawczym, oraz poruszył sprawę uposażenia, stabilizacji i emerytur posłańców sądowych.

Kolega **Wierzbinka,** uzasadniał postulaty Straży leśnej. Kolega **Kuliśkiewicz** mówił o warunkach pracy i płacy w szpitalnictwie. Kolega **Bednarz** uzasadniał postulaty robotników monopolu tytoniowego. Kolega Piński (Poznań), w obszernem przemówieniu przedstawił stosunki służbowe na terenie Poznańskiego, uzupełniając dalszemi wnioskami rezolucję Zjazdu. Po tych przemówieniach zabierali kolejno głos wszyscy przedstawiciele Rządu, dając wyjaśnienia na poruszone przez delegatów zapytania oraz oświadczając, że uchwalone na Zjeździe rezolucje i życzenia poszczególnych delegatów, przedłożą swym Szefom z przychylną opinją.

Imieniem prezydjum Zjazdu podziękował przedstawicielom Rządu za ich dwudniowy udział w obradach Zjazdu kolega Pindras, zaś imieniem delegatów małopolskich, kolega Piątkowski.

Następnie Zjazd rozpatrzył i uchwalił następujące wnioski Komisji organizacyjno-finansowej:

1) II. W. Z. D. Zw. N. F. P. ustanawia wkładkę miesięczną na 1 złoty, emeryci i żony członków płacą miesięcznie 50 groszy.

2) II. W. Z. D. Zw. N. F. P. ustala wpisowe dla nowowpisujących się i żon członków na 2.50 (wraz legitymacja z statutem) do 31 grudnia 1927 r.; od 1-go stycznia 1928 r. wpisowe wynosić będzie dla czynnych funkcjonarjuszów państwowych i ich żon do 30 roku życia 2 zł., do 40 roku życia 4 zł. do 50 roku życia 6 zł., do 60 roku życia 10 zł.

Odprawa pośmiertna 200 złotych, odprawa ślubna 100 złotych.

3) II. W. Z. D. Zw. N. F. P. ustanawia następujący rozdział procentowy wkładki członkowskiej: z 1 złotego, otrzymuje Koło 5% (5 gr.), na koszta korespondencji, Zarząd Okręgowy 15% (15 groszy) na

koszta administracji, 80% przechodzi do Zarządu Głównego, na koszta prowadzenia administracji Zarządu Głównego, wydawnictw gazety, odprawy pogrzebowe i ślubne oraz wydatki organizowania Kół i Okręgów. **Wpisowe,** wkładki miesięczne emerytów oraz żon członków, przechodzą w całości do Kasy Zarządu Głównego.

4) W sprawach kulturalno-oświatowych II. W. Z. D. Zw. N. F. P. poleca Zarządowi Głównemu wykonanie uchwał, powziętych na zeszłorocznym Zjeździe.

5) II. W. Z. D. Zw. N. F. P. uchwala rozdzielić teren działalności Okręgów wedle Województw, z tem, że członek Związku ma prawo żądać obrony w sprawach służbowych od Zarządu Okręgowego tego Województwa, w którem znajduje się jego Władza przełożona (Prezydjum Sądu Apelacyjnego, Kuratorjum, Izba Skarbowa).

6) II. W. Z. D. Zw. N. F. P. poleca Kołom Związku, mającym swe siedziby w miastach Wojewódzkich, by w przeciągu sześciu tygodni od dnia Zjazdu, zwołały Zjazdy wojewódzkie, celem wyboru Zarządów Okręgowych, zarazem wzywa wszystkie Koła miejscowe do urządzenia zebrań i przeprowadzenia wyboru Zarządów Kół.

7) II. W. Z. D. Zw. N. F. P. przyjmuje z zadowoleniem do wiadomości powstanie Bloku Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych z Związkiem Niższych Pracowników Poczt, Telegr. i Telef. Rzeczp. Polskiej, polecając zarazem nowemu Zarządowi rozszerzenie ram tego Bloku na inne Centralne Organizacje pracowników państwowych, celem uzgodnienia działalności na terenie Rządu i Sejmu w sprawach, obchodzących równomiernie ogół pracowników państwowych.

8) II. W. Z. D. Zw. N. F. P. poleca Wydziałowi Wykonawczemu poczynienia starań na terenie Rządu, o potrącanie wkładek członkowskich z poborów służbowych przez Urzędy, wypłacające pobory.

Przed przystąpieniem do uzupełniających wyborów, zabrał głos kolega Wrzesiński, który w imieniu całego Zarządu Głównego złożył następujące oświadczenie:

Zarząd Główny Związku N. F. P., wybrany na I Walnym Zjeździe Delegatów, celem umożliwienia obecnemu Zjazdowi wyboru nowych członków Zarządu, postanowił jednomyślnie złożyć swe mandaty w ręce Zjazdu.

Po tem oświadczeniu wybrano Komisję wyborczą, do której weszli po 2 delegatów z Zarządów Okręgowych i po 1 delegacie z mniejszych Kół.

Zarządzono ½-godzinną przerwę, po której przystąpiono do wyboru **Władz Związku.**

Zostali wybrani: **Prezes kol. M. Pindras.** Wiceprezesi: Br. Brzuski, P. Grzegorczyk; sekretarze: K. Mozgała, D. Kaczyński; skarbnik: J. Nowak, zast. skarbnika: J. Szabłowski. Wydział: Czachorowski, Kliś, Świetlicki (Warszawa), Wesołowski, Piątkowski P. (Lwów), Zimmer (Tarnopol), Terlecki (Stanisławów), Łabuzek, Onyszkiewicz (Kraków), Nowicki (Wilno), Domański, Romański (Warszawa), Brzeziński, Bartczak (Łódź), M. Hul (Biała-Bielsk), R. Partykowa (Winniki), Dzilski (Toruń), Kubiński (Bydgoszcz), Biedżycki (Tworki).

Zastępcy: Witek, Fliśnik (Kraków), Makola (Sosnowiec), Mannicki (Włodzimierz), Rudnicki (Łuck), Bator (Rzeszów). (Dwa miejsca w Wydziale zarezerwowano dla Górnego Śląska i Poznańskiego).

Do Komisji Kontrolującej na członków: J. Wrzesiński, St. Latoszek, Ryfiński i Kucwaj (Warszawa).

Niesiołowski (Kraków), Kuliśkiewicz (Kulparków), Bednarz (Winniki).

Na zastępców: Wotejko (Wilno), Chaładus (Sosnowieć), Mochoń (Lwów).

Po przemówieniach kilku jeszcze kolegów, życząc powodzenia w ciężkiej pracy organizacyjnej, przewodniczący zamknął obrady Zjazdu.

REZOLUCJA

II-go Zjazdu Związku Niższych Funkcjonarjuszy Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej odbytego dnia 14 — 15 sierpnia b. r. w Warszawie.

Zebrani na Zjeździe Delegaci kół Związku N. F. P. uchwalają następujące żądania:

1. Wypłaty jednorazowego zasiłku na zakupy zimowe tytułem zwrotu niewypłaconej części poborów służbowych powstałej wskutek unieruchomienia mnożnej i wstrzymania podwyżki dodatku mieszkaniowego.

2. Zjazd domaga się podwyższenia poborów służbowych do wysokości rzeczywistego wzrostu drożyzny przez uruchomienie mnożnej i podwyżkę dodatku mieszkaniowego.

3. Zjazd domaga się od Rządu przeprowadzenia stabilizacji niższych funkcjonarjuszy państwowych mających dwa lata służby państwowej, przywrócenia etatów niższym funkcjonarjuszom państwowym którzy przed mianowaniem ich kontraktowymi byli funkcjonarjuszami etatowymi.

4. Zjazd domaga się zaszeregowania niższych funkcjonarjuszy państwowych do grup płac: po dwóch latach do grupy XIV, po dziesięciu latach do grupy XIII, po piętnastu latach do grupy XII, po dwudziestu latach do grupy XI, po dwudziestupięciu latach do grupy X, uposażenie w grupie XV i XVI niestanowiące minimum egzystencji należy zastosować jedynie jako wynagrodzenie dla młodocianych samotnych niższych funkcjonarjuszy państwowych.

5. Rewizja zaszeregowania niższych funkcjonarjuszów państwowych do grup płac; Przy zaszeregowaniu do stopni płac na zasadzie rozporządzenia P. Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1920 roku pokrzywdzono niższych funkcjonarjuszy byłego zaboru austryjackiego przez odebranie im posiadanych stopni płac i zagrupowania ich do III i IV stopnia (XV i XVI) wskutek czego funkcjonarjusze ci otrzymują uposażenie od trzech do pięciu grup niższe aniżeli im się słusznie należy na podstawie praw nabytych latami służby. Wobec czego Zjazd domaga się zeszeregowania niższych funkcjonarjuszy do grup płac wedle stopni płac posiadanych przed dniem 1 sierpnia 1920 roku przy uwzględnieniu służby państwowej polskiej.

6. Zjazd domaga się przestrzegania ośmiogodzinnego dnia pracy względnie wynagrodzenia za godziny nadliczbowe oraz pracę w niedzielę i święta.

7. Zjazd domaga się dostarczenia ubrań służbowych na koszt Skarbu Państwa niższym funkcjonarjuszom i pracownikom państwowym tak etatowym, jakoteż prowizorycznym i kontraktowym wedle zasad ustalonych rozporządzeniem Prezydjum Rady Ministrów.

8. Zjazd domaga się zaszeregowania do wyższych grup płac i ustalenia charakteru służbowego niższych funkcjonarjuszy państwowych pełniących czynności kancelaryjne i manipulacyjne.

9. Zjazd domaga się zniesienia służby nocnej przy Kasach Skarbowych przez niższych funkcjonarjuszy państwowych pełniących zarazem dzienne obowiązki służbowe a powierzenie strzeżenia Kas Skarbowych wojsku, policji lub specjalnej straży nocnej.

10. Zjazd domaga się rozszerzenia pomocy lekarskiej dla pracowników państwowych przez zniesienie opłat za karty porady, dostarczenie koniecznych lekarstw na koszt Skorbu Państwa, leczenia przez lekarzy specjalistów względnie zwrotu kosztów leczenia w całości.

11. Zjazd domaga się przyznania zniżek w przejazdach państwowemi kolejami dla niższych funkcjonarjuszy i pracowników państwowcyh, Urzędów, Przedsiębiorstw i Zakładów państwowych.

Postulaty poszczególnych dekasterji: Straż leśna.

Zjazd domaga się przywrócenia stopni płac Straży Leśnej posiadanych na mocy ustawy uposożeniowej z dnia 13 lipca 1920 roku względnie rozporządzenia P. Prezesa Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1920 r. (D. U. R. P. Nr. 77 poz. 520, R. 4) oraz zabezpieczenia emerytalnego wedle zasad ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 roku (D. U. R. P. Nr. 6 z 1924 roku poz. 46).

Robotnicy Polskiego Monopolu Tytuniowego.

Zjazd domaga się: a) otworzenia ambulatorjum lekarskiego w Państwowej fabryce wyrobów tytuniowych w Winnikach dla udzielenia doraźnej pomocy lekarskiej w nagłych wypodachk pracownikom tejże fabryki,

b) dostarczenia ubrań służbowych dla werkmistrzów fabryki oraz ubrań robotniczych dla wszystkich robotników i robotnic tejże fabryki,

c) podwyższenia zarobków dla robotników i robotnic fabryki winnickiej przez podwyższenie mnożnej na 48 punktów.

d) Przyznania XV kategorji robotnikom zatrudnionym przy przenoszeniu ciężarów oraz przyznania XVI kategorji akordowym robotnikom oddziału pakietowego i maszynierkom.

Państwowe Szpitale i Zakłady Psychiatryczne.

Zjazd domaga się: a) przeprowadzenia rewizji zaszeregowania pracowników szpitalnych i przyznania grup płac zgodnie z rozporządzeniem P. Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 21 grudnia 1920 r.

b) Obsadzenia wolnych etatów w wyższych grupach płac, stabilizacji i zabezpieczenia emerytalnego na zasadach obowiązujących do roku 1918 w zaborze austryjackim i niemieckim,

c) uregulowania godzin służbowych i spoczynku niedzielnego,

d) dostarczenia ubrań służbowych dla wszystkich pracowników Szpitali i Zakładów leczniczych.

e) Zwolnienie niższych funkcjonarjuszy i funkcjonarjuszki **od przymusowego** żywienia się w kuchniach szpitalnych.

PROTOKÓŁ.

Z plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego Związku N. F. P. Rz. P., odbytego w dniu 16 sierpnia 1927 r., w lokalu Związku przy ul. Aleja 3 Maja l. 9, w Warszawie, przy obecności kolegów: Pindrasa, Grzegorczyka, Brzuskiego, Mozgały, Nowaka, Domańskiego, Wrzesińskiego, Ryfińskiego, Romańskiego, Klisia, Kucwaja, Czachorowskiego, Szabłowskiego, Wesołowskiego, Nowickiego, Kaczyńskiego, Kuliśkiewicza, Bednarza, koleżanki Partykowej, Zimmera, Łabuzka, Onyszkiewicza, Fliśnika i Dzilskiego.

Na posiedzeniu obecnym był również b. prezes, kol. Mucha.

Porządek dzienny:

1) Rozdział czynności między członków Wydziału Wykonawczego.

2) Budżet Zarządu Głównego na rok bieżący, t. j. 1927—28.

3) Wolne wnioski.

Przewodniczył prezes, kol. Pindras, który po przywitaniu nowego Zarządu, udzielił głosu gen. sekretarzowi.

Kol. Mozgała, referując sprawę rozdziału czynności pomiędzy członków Wydziału Wykonawczego i opierając się na doświadczeniu całorocznem, wykazał konieczność takiego podziału pracy, w którymby siły, zdolności i osobista odpowiedzialność członków Zarządu były należycie i celowo dla zgodnej współpracy i dobra organizacji wykorzystane. Przez ścisłe rozgraniczenie kompetencji Członków Zarządu, uniknie się chaosu i wzajemnego zrzucania na siebie odpowiedzialności za tę czy inną pracę związkową, a nadto da się możność rozwinięcia szerokiej inicjatywy poszczególnym jednostkom w interesie całości pracy związkowej. Następnie zaproponował następujący podział czynności: Reprezentacja Związku, deputacje do Władz i ogólny nadzór nad całością prac Wydziału Wykonawczego Zarządów Okręgowych i Kół — prezes, kolega Pindras.

Redakcja „Głosu", układanie memorjałów i pism do Władz, interwencje u Władz w sprawach pojedyńczych członków, prowadzenie zamiejscowej korespondencji oraz sprawy ogólno-organizacyjne — generalny sekretarz, kol. Mozgała.

Dział kulturalno-oświatowy i sprawy organizacyjne na terenie warszawskim — wiceprezes, kol. Brzuski. Sprawy Administracyjne i niestałych dochodów, wiceprezes, kol. Grzegorczyk. Prowadzenie protokółów posiedzeń i likwidatura Związku — sekretarz, kol. Kaczyński. Prowadzenie rachunków i kasy Związku — skrabnik, kol. Nowak. Członkowie, których czynność nie została tym podziałem określona, będą mogli pracować w tym dziale, który najlepiej odpowiada ich zdolnościom. Powyższą propozycję Zarząd Główny jednogłośnie zatwierdził.

Kolega prezes, powołując się na uchwałę Zjazdu, przekazującą ustalenie preliminarza Związku na czas od 1/VIII 1927 do 31/VII 1928 r. Zarządowi Głównemu, zwrócił się do członków Zarządu, aby, uchwalając budżet, wzięli pod uwagę realne cyfry z dotychczasowego stanu wpływów i wydatków, opierając finansowe podstawy Związku możliwie na trwałych fundamentach.

Projekt preliminarza referuje generalny sekretarz, zaznaczając na wstępie, że zeszłoroczny budżet oparty był na bujnej wyobraźni i nie tylko nie odpowiadał rzeczywistym wpływom, przewyższając je czterokrotnie, lecz, co gorsze, nie uwzględniał wydatków na obronę prawną członków i doraźne zapomogi, mimo, że obie te pozycje są w naszej organizacji konieczne i muszą znaleźć pokrycie, choćby nawet kosztem innych wydatków. Układając nowy preliminarz wydatków wspólnie z kol. Pindrasem, starał się referent oprzeć go na możliwie najwięcej zbliżonych do rzeczywistości cyfrach. Za podstawę dochodów przyjęto normalny wpływ zeszłoroczny w 80%-cie oraz dochód z przystąpienia nowych członków, biorąc za podstawę połowę z tej liczby, jaka wstąpiła w ubiegłym roku do Związku.

Przy obliczaniu wpływów nie brano w rachubę nadzwyczajnych dochodów, uważając je jako rezerwę na pokrycie ewentualnych niedoborów.

Preliminarz:

Przeciętny przychód z wpisów i 80% wkładek członkowskich — **zł. 31.840.**

Rozchód:

1) Odprawy pośmiertne i ślubne	6.000	złotych
2) Obrona prawna członków . .	1.200	„
3) Zapomogi doraźne	1.000	„
4) Wydawnictwo „Głosu" . . .	6.000	„
5) Zakupno inwentarza	1.200	„
6) Organizacja	1.500	„
7) Administracja	3.455	„
8) Płace	4.800	„
9) Wydatki kancelaryjne . . .	2.898	„
Razem . . złotych:	28.053	

W dyskusji nad projektem budżetu przemawiali koledzy: Zimmer, Fliśnik i Wrzesiński, oświadczając się za przyjęciem budżetu, opartego na możliwie dokładnych cyfrach. Kolega Wrzesiński stawia wnioski: I. aby koszta Zjazdów pokrywać z dochodów niestałych **(uchwalono).** II. wniosek: aby wydatki, poniesione przez Koła na wyjazd członków Zarządu Głównego na Zjazd, o ile przekraczają kwotę 120 zł., Koła potrąciły sobie w dwóch ratach **(uchwalono).** III. wniosek, aby jeden z członków Komisji Kontrolującej Zarządu Głównego, przynajmniej raz w roku, przeprowadził kontrolę kasy i ksiąg większych Kół i Okręgów (uchwalono). Na wniosek kol. Brzuski, uchwalono wstawić do budżetu kwotę 500 złotych na cele kulturalno-oświatowe.

Przemawiali następnie do poszczególnych pozycji wydatków kol.: Dzilski, Nowicki, Wesołowski, Onyszkiewicz. Po wyjaśnieniu i uzasadnieniu pojedyńczych pozycji rozchodowych, na wniosek kol. Łabuzka, przyjęto budżet bez zmian jednogłośnie. W wolnych wnioskach, kolega Fliśnik postawił wniosek, aby wdowie po ś. p. członku, Fr. Warchołku, udzielić odprawę pośmiertną w kwocie 200 zł., w formie zapomogi, z uwagi, że ś. p. zmarły kolega, był gorliwym członkiem, założycielem Koła Straży leśnej przy Związku. Umarł nagle, pozostawiając bez środków do życia wdowę i 10 drobnych dzieci. Po przemówieniu kolegi Wrzesińskiego (przeciw), kol. Łabuzka i Nowickiego (za), wniosek kol. Fliśnika uchwalono.

Kolega Prezes, zamykając posiedzenie, żegna w gorących słowach zamiejscowych członków Zarządu Głównego, dziękując im za trudy i pracę w czasie Zjazdu, życząc im zarazem owocnej na terenie ich Kół dla dobra ogólnego i rozwoju Związku.

Na przemówienie prezesa odpowiadali kolejno koledzy: Zimmer, Łabuzek, Nowicki, Wesołowski, Dzilski, życząc Wydziałowi Wykonawczemu wytrwania w pracy, zapewniając tej pracy moralne i materjalne poparcie.

W serdecznym nastroju zakończono posiedzenie o 9.45 wieczór.

Akcja Wydz. Wyk. Zw. N. F. P. w sprawach uposażeniowych.

W Prezydjum Rady Ministrów.

Ponieważ zapowiedziana na dzień 16 sierpnia 1927 r. oudjencja u p. Wicepremjera Dr. Bartla, o uzyskanie której Wydziaił Wykonawczy czynił już przed Zjazdem starania została odłożona na czas późniejszy, przeto wykonując uchwałę Zjazdu, udał się nowo wybrany Zarząd Główny Związku wraz z delegatami zamiejscowemi, którzy pozostali w Warszawie do Prezydjum Rady Ministrów, celem złożenia rezolucji uchwalonej na Zjeździe w Sekretarjacie Osobistym p. Wicepremjera Bartla. Po złożeniu do rąk Osobistemu Sekretarzowi rezolucji, delegacja ponowiła prośbę o przyjęcie Wydziału Wykonawczego Związku na audjencji przez p. Wicepremjera, celem ustnego przedłożenia Mu postulatów niższych funkcjonarjuszy państwowych.

P. Sekretarz oświadczył delegatom, że wręczone mu rezolucje przedłoży p. Wicepremjerowi, zaś dzień w którym p. Wicepremjer będzie mógł przyjąć delegatów Związku zostanie podany do wiadomości Zarządu Głównego w późniejszym terminie.

Po wyjściu z Sekretarjatu część delegatów z prezesem Zarządu Głównego kolegą Pindrasem udało się do Ministerstwa Skarbu, celem wręczenia rezolucji Zjazdu.

Delegaci złożyli rezolucję do rąk p. Nadolskiego, który z ramienia Ministerstwa Skarbu, jako przedstawiciel tego Ministerstwa brał udział w dwudniowych obradach Zjazdu. W czasie dłuższej konferencji uzasadniali delegaci poszczególne punkta rezolucji, prosząc p. Delegata Ministerstwa o poparcie u p. Ministra Skarbu, postulatów uchwalonych na Zjeździe i poinformowanie p. Ministra o życzeniach i potrzebach niższych funkcjonarjuszy skarbowych, którym dali wyraz w swych przemówieniach na Zjeździe delegaci z całego kraju.

P. Nadolski przyjął delegację nader życzliwie, zapewniając ją, że wręczoną Mu rezolucje przedłoży swej Władzy wraz ze sprawozdaniem o przebiegu i uchwałach Zjazdu.

Druga część delegacji złożona z kolegów: Witka, Łobuzka, Onyszkiewicza, Wesołowskiego, Zimmera i generalnego sekretarza Związku, udaał się do Naczelnika Wydziału Osobowego Prezydjum Rady Ministrów p. Dr. Kaflińskiego. W czasie przeszło godzinnej konferencji delegaci, w wymownych słowach, popartych cyfrowemi przykładami, przedstawili p. Naczelnikowi pokrzywdzenie niższych funkcjonarjuszy w Małopolsce, którym w roku 1920 odebrano po kilka stopni płac w sposób w żadnej ustawie nie przewidziany. Wskutek tego pokrzywdzenio jest taki, że funkcjonarjusz, który 1 lipca 1920 r. miał 10 stopień płacy, zamiast pobierać w roku 1927 uposażenie X grupy szczebel d. pobiera uposażenie XIII, a nawet XIV grupę szczebel a. Jest to krzywda nietylko materjalna ale i moralna, gdyż ustawa przewiduje odebranie stopnia służbowego jedynie w drodze postępowania dyscyplinarnego, lub za dobrowolną zgodą funkcjonarjusza, a tymczasem kilkuset niższym funkcjonorjuszom, osiwiałym w służbie państwowej, posiadającym dobre kwalifikacje, odebrano nabyte prawa w drodze rozporządzenia.

Poszczególni delegaci przedłożyli w czasie konferencji p. Naczelnikowi oryginalne dekrety, wykazując tem sposobem różnicę między stopniami płac.

Przypominając oświadczenia i obietnicce prawie wszystkich poprzednich szefów Rządu, delegacja zwróciła się z prośbą do Przedstawiciela Prezydjum Rady Ministrów jako tego, który ma w swym referacie sprawy zaszeregowania do grup płac niższych funkcjonarjuszy państwowych, aby raczył w imę sprawiedliwości będącej fundamentem praworządnego Państwa przedstawić Szefowi Rządu sprawę pokrzywdzenia niższych funkcjonarjuszy państwowych b. zaboru austrjackiego i przywrócenia im tych praw, jakie posiadali do dnia wejścia w życie rozporządzenia p. Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. P. Nr. 77 poz. 520).

W odpowiedzi p. Naczelnik oświadczył, że postulaty niższych funkcjonarjuszy są Mu dobrze znane, a przedstawione w czasie konferencji postulaty dotyczące niższych funkcjonarjuszy b. zaboru austrjackiego przedłoży p. Wicepremjerowi, dodając od siebie, że sprawa zasadniczej regulacji płac, łączyć się będzie ściśle z zaszeregowaniem do grup uposażeniowych, wyraża przeto zdanie, że niższym funkcjonarjuszom między 20 a 35 rokiem służby umożliwiony będzie awans do wyższych grup. Żegnając delegatów, jeszcze raz zapewnił p. Naczelnik, że tak sprawę zaszeregowania jakoteż postulaty uchwalone na Zjeździe zreferuje swemu Szefowi w duchu dla niższych funkcjonarjuszy przychylnym.

Delegacja Zarządu Głównego u p. Generalnego Dyrektora Służby Zdrowia.

Dnia 18 sierpnia b. r. przyjął p. Generalny Dyrektor Służby Zdrowia Dr. Piestrzyński prezesa Związku kol. Pindrasa i członka Zarządu Głównego kol. Kuliśkiewicza, którzy wykonując uchwołę Zjazdu poinformowali p. Gen. Dyrektora o treści rezolucji uchwalonej

na Zjeździe w sprawach uposażenia niższych funkcjonarjuszy państwowych Szpitali i Zakładów Psychiatrycznych.

Delegacja prosiło o rychłe uwzględnienie postulatów pracowników szpitalnych, zawartych w memorjałach wręczonych p. Dyrektorowi przez Wydział Wykonawczy Związku w dniu 16 lipca 1927 r., a p. Ministrowi Spraw Wewnętrznych w dniu 19 lipca b. r.

Na wstępie konferencji zowiadomił p. Dyrektor delegatów, że wydał rozporządzenie **obsadzenie wolnych etatów w szpitalnictwie,** uwzględniając tem samym jeden z naczelnych postulatów Związku.

W czasie audjencji delegaci domagali się podwyższenia płac, przez zaszeregowanie niższych pracownic i pracowników szpitalnych do wyższych grup płac, wedle lat służby, zwracając uwagę Gen. Dyrektora, na krzywdzący system zaszeregowania niższych funkcjonarzuszy w szpitalnictwie, w szczególności na terenie Małopolski, dzięki któremu pracownicy ci poza najgorszej jakości wiktem i suterynowym mieszkaniem **za całomiesięczną pracę, trwającą po 16 godzin na dobę, bez spoczynku niedzielnego, otrzymują po 7 do 22 złotych miesięcznie.** Stabilizacji niższych funkcjonarjuszy i zabezpieczenia emerytalnego, domagają się niżsi funkcjonarjusze przynajmniej w tych granicach, jakie obowiązywały w byłym zaborze austrjackim i pruskim. **Sprawę przymusowego żywienia niższych funkcjonarjuszy i potrącanie dowolnych cen za dostarczony wikt, uważa organizacja jako bezprawie ograniczające, prawa niższych funkcjonarjuszy** dlatego też domagamy się zbadania systemu wypłat poborów służbowych w Szpitalach i Zakładach dla umysłowo chorych, ograniczenia samowoli Dyrekcji i Zarządów Szpitali rozporządzających się dowolnie poborami niższych funkcjonarjuszy wbrew ich woli.

W końcu omówiono obszernie sprawę mieszkań służbowych, godzin pracy, ubrań służbowych, przywrócenie etatów i wypłatę dodatku funkcyjnego dla Zakładów Psychicznych i Pawilonów zakaźnych. Prezes Związku zapowiedział, że Zarząd Główny będzie stale i dokładnie informował p. Generalnego Dyrektora Służby Zdrowia nietylko o żądaniach pracowników szpitalnych, lecz również o warunkach pracy i stosunkach służbowych tych pracowników, by tem sposobem dać możność Władzom Centralnym do usunięcia obecnie panujących stosunków, krzywdzących moralnie i materjalnie niższych funkcjonarjuszy i funkcjonarjuszki szpitali państwowych.

Odpowiadając na przemówienia delegatów, oświadczył p. Dyrektor, że poleci przedstawione w memorjale warunki pracy w szpitalnictwie zbadać, i będzie się starał uzasadnione i słuszne postulaty w granicach możliwości uwzględnić. Szczególnie dla spraw uposażenia, stabilizacji i zabezpieczenia emerytalnego, znalazła delegacja u p. Gen. Dyrektora pełne zrozumienie, co daje nam pewność, że nareszcie kończy się okres rozważań i obietnic, a rozpocznie się realizacja słusznych żądań, co leży nie tylko w interesie samych niższych funkcjonarjuszy szpitalnych lecz nie w miejszej mierze w interesie rozwoju polskiego Szpitalnictwa.

Założenie Sekcji Sądownictwa przy Zarządzie Głównym Związku Niższych Funkc. Państw. Rzplitej Polskiej w Warszawie.

Dnia 20 sierpnia b. r. odbyło się liczne Zebranie woźnych sądowych Sądów Warszawskich.

Zebranie zagaił członek Zarządu Głównego Zw. N. F. P. kolega Wrzesiński, wyjaśniając cel zebrania, poczem zaproponował na przewodniczącego kolegę Marciniaka a na sekretarza kolegę Biakętiego.

W imieniu Zarządu Koła Warszawskiego powitał zebranych kolega Grzegorczyk, życząc im pomyślnych obrad i dodatnich wyników w pracy o słuszne postulaty kolegów z sądownictwa.

Kolega Wrzesiński w treściwem przemówieniu poruszył najważniejsze postulaty sądownictwa, jak zaszeregowanie do wyższych grup płac, ustalenie w służbie państwowej, wynagrodzenie za doręczanie wezwań sądowych, ubrań służbowych i wiele innych ważnych spraw obchodzących żywo ogół kolegów sądowych. Mówiąc o dotychczasowych zabiegach Związku N. F. P. o postulaty dotyczące wyłącznie sądownictwa, podkreślił konieczność przystąpienia wszystkich woźnych sądowych do Związku Niższych Funkcjonarjuszy Państwowych i założenia przy Zarządzie Głównym tego Związku Sekcji sądowej, której zadaniem będzie opracowywanie memorjałów i wniosków dotyczących wyłącznie woźnych sądowych i obrona członków przy pomocy Zarządu Głównego Związku N. F. P. Rzp. Pol.

Kolega Wrzesiński jako sądowiec przestrzega swych kolegów przed zakładaniem odrębnych Związków, których istnienie utrudnia pracę Zarządowi Głównemu w obronie sądowców a przez to samo jest dla ogółu woźnych sądowych szkodliwe. Uświadomieni sądownicy potępiają rozbijanie jedności niższych funkcjonarjuszy na drobne Związki i dążyć będą wespół z ogółem niższych procowników państwowych innych dykasterji do stworzenia jednolitego Związku w ramach którego będą mogli jako Sekcja zawodowa skutecznie bronić swych postulatów.

Po przemówieniu kol.: Lichtblaua i Fronca ze sądownictwa, którzy oświadczyli się jednogłośnie za organizowańiem się w Związku Niższych Funkc. Państw. i założeniem Sekcji sądowej przy Zarządzie Głównym Związku N. F. P. Rzp. Pol. w Warszawie, zabrał głos Generalny Sekretarz Związku oświadczając, iż Zarząd Główny dołoży wszelkich starań aby ułatwić prace Sekcji sądowej, a opracowane przez Sekcje postulaty starać się będzie zrealizować przez zjednanie dla nich zrozumienia i poparcia na terenie Rządu i Sejmu. Zebranie zakończono uchwaleniem następującej rezolucji:

Zebrani w dniu 20 sierpnio 1927 r. niżsi funkcjonarjusze Sądów Warszawskich uchwalają założenie Sekcji Sądownictwa w Związku Niższych Funkcjonarjuszy Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej, dla strzeżenia i obrony spraw zawodowych woźnych sądowych.

Rezolucja ta została jednogłośnie przyjęta.

Na ogólne żądanie obecnych uchwalono zwołać w najkrótszym czasie drugie zebranie poświęcone sprawom sądownictwa.

Delegacja Zarządu Głównego w Generalnej Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Dnia 19 sierpnia b. r. przyjął kierownik Generalnej Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego p. Dr. Kreutz, generalnego sekretarza kol. Mozgałę i członków Zarządu Głównego Związku N. F. P. kolegę Bednarza i koleżankę Partykową z Winnik.

W czasie konferencji delegaci Związku przedłożyli p. kierownikowi Gen. Dyr. P. M. T. żądania: a) podwyżki płac dla robotnic i robotników państwowej fabryki wyrobów tytoniowych w Winnikach do wysokości płac, w fabrykach: Krakowskiej, Łódzkiej i Katowickiej, uzasadniając to żądanie, warunkami pracy i cenami artykułów codziennej potrzeby, które, ze względów komunikacyjnych są w Winnikach wyższe aniżeli w innych ośrodkach przemysłowych, które mają mnożną ustaloną na 48 punktów.

b) Otwarcia ambulatorjum lekarskiego dla udzielania doraźnej pomocy robotnicom i robotnikom w nagłych wypadkach, gdyż dotychczasowy stan naraża, potrzebujących doraźnej pomocy lekarskiej na różne przykrości i straty materjalne.

c) Przyznania XV kategorji płac dlo robotników zatrudnionych przy przenoszeniu ciężarów, a XVI kategorji płac dla akordowych robotnic i robotników oddziału pakietowego i maszynierkom.

d) Zmiany systemu obniżania kategorji płacy przy przeniesieniu robotników czy robotnic z jednego oddziału pracy na drugi oddział. Oprócz powyższych postulatów poruczono sprawę ubrań służbowych dla werkmistrzów i ubrań roboczych dla robotników oraz wstrzymanie przez Dyrekcję Fabryki wypłaty zarobków robotnikom, powołanym na ćwiczenia wojskowe. Sprawę obniżenia urlopów wypoczynkowych werkmistrzom, a w końcu sprawę powiększenia produkcji wyrobów Fabryki Winnickiej.

W odpowiedzi na przemówienie delegatów, oświadczył p. kierownik Gen. Dyr. P. M. T., że sprawa podwyżki płac robotników tytoniowych w Winnikach będzie z uwagi na tamtejsze stosunki gospodarcze we właściwym czasie wzięta pod uwagę, odnośnie zaś do przyznania wyższej kategorji płacy robotnikom, zatrudnionym przy przenoszeniu ciężarów, których warunki pracy, dokładnie opisała koleżanka Partykowa, polecił p. Dr. Kreutz przedłożyć sobie osobny memorjał, celem oddzielnego rozpatrzenia tego postulatu przez Gen. Dyrekcję. Urządzenie ambulatorjum lekarskiego na terenie fabryki, Gen. Dyrekcja uznaje za słuszne i będzie się starać żądaniu temu zadość uczynić. Również sprawę ubrań służbowych i roboczych uważa kierownik Gen. Dyr., że słuszną i możliwą do uwzględnienia. Wstrzymanie wypłaty zarobków robotnikom powołanym na ćwiczenia wojskowe i ograniczenie urlopów wypoczynkowych werkmistrzom, jako wynikające z nieścisłego przestrzegania zarządzeń Gen. Dyrekcji zostaną zbadane i w przyszłości unormowane wedle zasad prawnych i rozporządzeń Generalnej Dyrekcji.

Przy końcu audjencji delegacja zwróciła się z zapytaniem w sprawie szerzonych co pewien czas pogłosek o zmniejszeniu, względnie ograniczeniu produkcji fabryki Winnickiej, niepokojących ogół robotników tej fabryki. Na to oświadczył kierownik Generalnej Dyrekcji P. M. T., że robotnikom fabryki Winnickiej, jako żyjącym wyłącznie z pracy w fabryce, nie grozi utrata ich warsztatów pracy, a podobnym pogłoskom nie należy dawać posłuchu.

Żegnając delegację zapewnił p. Dyr. Kreutz poruszone w czasie audjencji postulaty rozpatrzy życzliwie wspólnie z p. Naczelnikiem Wydziału Robotniczego Napieralskim po jego powrocie z urlopu.

Komunikaty Zarz. Głównego

OD ZARZĄDU GŁÓWNEGO.

Koledzy! Wpłacajcie regularnie składki członkowskie! Od regularnego wpłacania przez Was niewielkich składek, zależy byt organizacji, możność sprawnego jej działania, możność spełnienia zadań, spoczywających na Organizacji, skuteczna obrona Waszych spraw i Waszego zawodu.

Kto może być członkiem Centralnego Związku N. F. P. Członkiem Związku Niższych Funkcj. Państwowych całej Rzeczypospolitej Polskiej może i powinien być każdy niższy pracownik i pracownica, jeżeli pracuje w Urzędzie, Instytucji lub przedsiębiorstwie państwowem i pobiera płace ze Skarbu Państwa.

Ile kosztuje przystąpienie do Związku. Kto pragnie być członkiem Związku, ten płaci 2 złote wpisowego, 50 groszy na Statut, a potem co miesiąc 1 złoty.

Jakie korzyści ma członek z należenia do Związku. Każdy członek Organizacji, wpłacający do Kasy Związku jednego złotego na miesiąc, otrzymuje za to: co miesiąc bezpłatnie gazetę zawodową, pomoc prawną w sporach, wynikłych ze stosunku służbowego i odprawę pośmierną k wocie 200 złotych.

Żony członków Związku mogą należeć do Związku za opłatą 2 złote 50 gr. wpisowe i wkładka miesięczna 50 gr. Odprawa pośmiertna 200 złotych.

Listy i korespondencje. Wszelkie listy oraz korespondencje tak do Zarządu Głównego, jakoteż do Redakcji naszej gazety należy adresować Związek Niższych Funkcjonarjuszy Państwowych w Warszawie, ul. Nowy-Świat Nr. 67.

Generalny Sekretarjat Związku i Redakcja „Głosu" mieszczą się w Warszawie przy ulicy Nowy Świat 67, m. 25. Generalny Sekretarjat i Redakcja „Głosu" czynne są od 9 do 12 przedpołudniem z wyjątkiem niedziel i świąt.

„Łańcuch prasowy".

Każdy Kolega, wyzwany w „Łańcuchu Prasowym", zechce wymienioną kwotę natychmiast wpłacić czekiem na P. K. O. Nr. Konta 6719 i wyznaczyć dwa lub trzy dalsze nazwiska z podaniem dokładnych ich adresów.

LISTA Nr. 4.

Składam na fundusz prasowy „Głosu" **Zł. 2** i wzywam Kol. Kol.: Prezesa, M. Pindrasa, Vice-Prezesa, P. Grzegorczyka, Skarbnika, Nowaka, Szabłowskiego, Kućwaja, Ryfińskiego, Sarneckiego, z Warszawy, Dzilskiego z Torunia, Fliśnika z Krakowa, do złożenia takich samych kwot i wyznaczenia po dwóch następców lub następczyń.

Bron. Brzuski,
Vice-Prezes Z. G. Z. N. F. P.

Składam na fundusz prasowy 5 zł.

R. Partykowa.

Składam na fundusz prasowy 5 zł.

B. Łakomski.

Składam na fundusz prasowy 5 zł.

J. Bednarz.

Składam na wezwanie kolegi prezesa Witka na fundusz prasowy 5 zł. i wzywam do ofiar kolegów: **Jana Bilińskiego** z Dobczyc i Pawła Łućkowa z Nowego-Targu.

Michał Orkisz.

Składam na fundusz prasowy 2 złote i zapraszam do składek na ten cel kolegów: Józefa Bieleckiego, Jana Rutkowskiego i panią Marję Rańczak.

Mikołaj Durak.

Z żałobnej karty.

†

Zmarli: ś. p. Jan Gajdasz, niższy funkcjonarjusz Uniwersytetu we Lwowie, ś. p. Szczepan Cieśliński, woźny Gimnazjum A. Mickiewicza w Warszawie, ś. p. Joanna Głuszczakowa, robotnica Państw. Fabryki Wyrobów Tytoniowych w Winnikach, ś. p. Franciszka Chowaniec, żona woźnego Województwa we Lwowie, ś. p. Franciszek Warchołek, gajowy w Kłaju, ś. p. Piotr Swoboda, dozorca więźni w Wiśniczu, ś. p. Tadeusz Moralewski, woźny Kasy Skarbowej we Włodzimierzu.

Cześć Ich Pamięci!

(Zarząd Związku wypłacił pozostałym rodzinom odprawę pośmiertną po 200 złotych).

Redaktor: **Karol Mozgała.** Wydawca Zarz. Gł. Związku Niższych Funkc. Państw. Rzplitej Pol.

Zakłady Graficzne „NASZA DRUKARNIA", Warszawa, Sienna Nr. 15. Telefon Nr. 75-93.